

COMMISSIE VAN BEROEP BETAALD VOETBAL VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het beroep

De tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: tuchtcommissie), heeft bij beslissing van 14 mei 2021 de heer L. Schöne (hierna: appellant), veroordeeld tot een uitsluiting van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar, alsmede in de kosten van de mondelinge behandeling veroordeeld, wegens het schuldig hebben gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

Omdat appellant zich niet kon verenigen met voornoemde beslissing is op 19 mei 2021 namens appellant tijdig beroep aangetekend. De motivering van dit beroep is op 27 mei 2021 ontvangen en nader aangevuld op 3 juni 2021. De commissie van beroep betaald voetbal (hierna: commissie van beroep) heeft de zaak mondeling behandeld op 3 juni 2021. Hierbij waren aanwezig de aanklager betaald voetbal (hierna: aanklager) en appellant, bijgestaan door de heer mr. K.M.C.J. van den Oetelaar, jurist van de Federatie van Betaald Voetbal Organisaties (FBO), en de heer F. de Haan, vertegenwoordiger van de betaaldvoetbalorganisatie SC Heerenveen.

2. Het verloop van de procedure

De commissie van beroep verwijst voor het verloop van de procedure naar de uitspraak van de tuchtcommissie alsmede naar hetgeen hierboven is opgenomen onder 1.

3. De gronden van het beroep

De raadsman van appellant heeft allereerst meegedeeld dat niet ter discussie staat dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel. In navolging hierop is door de raadsman van appellant aangegeven dat het beroep enkel gericht is tegen de strafmaat. Hiertoe is onder meer het volgende naar voren gebracht.

De raadsman van appellant heeft aangevoerd dat de aanklager tijdens de zitting bij de tuchtcommissie heeft aangegeven dat er een aantal elementen worden afgewogen bij het bepalen van de strafoplegging, te weten:

- a. heeft een speler al eens eerder een soortgelijke overtreding begaan;
- b. de aard en intensiteit van de actie, de richting van de voet, het gebruik van de noppen en het mogelijke risico dat de tegenspeler heeft gelopen.

Ten aanzien van hetgeen onder a. beschreven, is door de raadsman van appellant aangevoerd te weten dat appellant in zijn 19-jarige (binnen- en buitenlandse) carrière in het betaald voetbal, waarin hij ongeveer zeshonderd (600) wedstrijden heeft gespeeld, nog nooit een rode kaart heeft ontvangen. Het is volgens de raadsman van appellant onbegrijpelijk dat deze factor niet, althans niet in voldoende mate, is meegewogen door de tuchtcommissie bij het bepalen van de strafmaat. In dit kader wordt ook verwezen naar de vergelijkbare zaak van speler Van Overeem d.d. 24 augustus 2018 waarbij door de tuchtcommissie wel rekening is gehouden met de strafkaart van speler Van Overeem, in diens voordeel.

Ten aanzien van hetgeen onder b. beschreven, is door de raadsman van appellant aangevoerd te weten dat de aard en intensiteit van de overtreding van belang is en dat de tuchtcommissie heeft geconcludeerd dat uit niets blijkt dat appellant de overtreding niet wilde begaan of wilde staken. Dit wordt gemotiveerd betwist aan de hand van de beelden van de overtreding van appellant.

De raadsman van appellant voert aan dat op de beelden duidelijk is te zien dat op het moment van contact tussen appellant en zijn tegenspeler, het been van appellant nooit volledig gestrekt is geweest hetgeen overeenstemt met de intentie van appellant om de bal af te schermen; appellant werd bovendien op dat moment uit balans gebracht door een andere tegenspeler. Dit resulteerde erin dat appellant anders uitkwam met zijn voet dan de bedoeling was.

Tevens voert de raadsman van appellant aan dat appellant zich direct na het contact met zijn tegenspeler achterwaarts op het veld heeft laten vallen om zijn actie te staken op het moment van contact met zijn tegenspeler. Dit alles om de intensiteit c.q. impact van de overtreding zoveel mogelijk te beperken.

Op verzoek van de raadsman van appellant zijn beelden van soortgelijke overtredingen van andere spelers getoond. Het doel van het tonen van deze beelden is om aan te tonen dat de straf gematigd dient te worden. Hierbij is een vergelijking gemaakt met overtredingen die lichter zijn gestraft alsmede met zwaardere overtredingen die lichter zijn bestraft. Hierbij heeft de raadsman van appellant aangegeven dat de tuchtcommissie heeft gesteld dat elke zaak op haar eigen merites dient te worden behandeld, maar dat dit in de ogen van appellant moeilijk uit te leggen valt als er sprake is van een vergelijkbare doch 'hardere' overtreding die lichter is bestraft.

De raadsman van appellant heeft op grond hiervan de commissie van beroep verzocht de door de tuchtcommissie opgelegde straf te matigen.

4. Het standpunt van de aanklager

De aanklager sluit zich aan bij het standpunt van de aanklager in eerste aanleg en de motivering van de uitspraak van de tuchtcommissie.

De aanklager heeft in aanvulling hierop aangegeven dat het uitgangspunt, ten opzichte van deze overtredingen, voor de strafmaat is: een uitsluiting van drie (3) wedstrijden waarvan één (1) voorwaardelijk. Om van dit uitgangspunt af te wijken dient een overtreding aanzienlijk minder ernstig te zijn.

5. De beoordeling door de commissie van beroep

Gelet op de inhoud van het beroep van appellant en het standpunt van de aanklager, is de commissie van beroep met de tuchtcommissie van oordeel dat er sprake is van ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler en zal gelet daarop enkel de strafoplegging beoordelen.

De commissie van beroep is met de tuchtcommissie van oordeel dat iedere zaak op haar eigen merites moet worden beoordeeld. Het gaat dus om een beoordeling van geval tot geval waarbij uitsluitend aan evidente en uitzonderlijke verschillen waarvoor in redelijkheid geen grond kan bestaan, betekenis kan toekomen. Van een dergelijk verschil is in het onderhavige geval geen sprake.

De reglementaire overtreding van ernstig gemeen spel kent in de praktijk vele verschijningsvormen. De commissie van beroep is van oordeel dat er in dit geval sprake is van een lichte vorm van ernstig gemeen spel. Immers appellant heeft de intentie gehad om de bal op een reglementaire wijze af te schermen. Hierbij is tevens van belang dat appellant zijn actie gecontroleerd heeft uitgevoerd. Anders dan in veel andere gevallen controleerde appellant op het moment van de overtreding de bal (die zich aan de binnenkant van zijn voet bevond).

De strafkaart van appellant zal eveneens in het voordeel van appellant bij de strafoplegging in aanmerking worden genomen. Daaruit blijkt dat aan appellant in zijn inmiddels zeer lange carrière als voetballer nooit een (in)directe rode kaart is gegeven. Deze uitzonderlijke situatie ziet de commissie van beroep op zich nog niet als bepalend, maar het legt hier wel enig gewicht in de schaal.

6. De bewezenverklaring

De commissie van beroep acht bewezen dat appellant zich tijdens de op 13 mei 2021 gespeelde wedstrijd FC Emmen – SC Heerenveen schuldig heeft gemaakt aan ernstig gemeen spel ten opzichte van een tegenspeler.

7. De kwalificatie

Het bewezen verklaarde levert op een overtreding van artikel 19 juncto artikel 21 van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal juncto titel I, artikel 2.1 onder b. van de Richtlijnen van het Reglement Tuchtrechtspraak Betaald Voetbal, te weten het gebruiken van ernstig gemeen spel jegens een tegenspeler.

8. De motivering en oplegging van de straf

Bij het bepalen van de straf heeft de commissie van beroep, zoals hierboven onder 5. is uiteengezet, rekening gehouden met de aard en ernst van de overtreding en met de strafkaart van appellant.

De commissie van beroep veroordeelt appellant tot een uitsluiting van twee (2) wedstrijden, waarvan één (1) voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

9. De beslissing

De commissie van beroep vernietigt de bestreden beslissing van de tuchtcommissie waartegen het beroep is ingesteld en doet opnieuw recht.

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 6. is vermeld.

Het bewezen verklaarde is strafbaar zoals onder 7. is omschreven.

Appellant is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

De beschuldigde wordt – met ingang van 3 juni 2021 – uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club twee (2) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk met een proeftijd van één (1) jaar.

Aldus beslist op 3 juni 2021 door mr. [REDACTED], voorzitter, mr. [REDACTED] en [REDACTED], leden, bijgestaan door mr. [REDACTED], secretaris.